

The Dream Catcher

บทพิพากษาเพียงหนึ่งเดียวที่สื่อความหมายแห่งการดำรงชีวิตได้อย่างลึกซึ้ง จากเหล่านักสร้างสรรค์ของ MB&F

การสร้างสรรค์นาฬิกาในชื่อ MB&F คือความฝันของแม็กซ์-มิเชล บูลเซอร์ กับเพื่อน "เป็นการทำนาฬิกาที่เห็นแก่ตัวที่สุดเลยครับ" มร. บูลเซอร์เล่า นั่นเพราะเขาไม่สนใจเรื่องความต้องการของตลาด แต่ให้ความสำคัญกับความปรารถนาใจ ทั้ง HM1, HM2 และ HM3 จึงเป็นการผสมผสานความรุ่มร่ามในเทคโนโลยีเข้ากับจินตนาการ ทุกชิ้นได้แรงบันดาลใจมาจากของเล่นวัยเด็กของเขา รวมทั้งภาพยนตร์ที่ทำให้เขาอยากเป็นนักบินอวกาศ เขาบอกว่า "ตัวตนในวัยเด็กของหมกกำลังเปล่งเสียงอยู่ครับ"

ความตั้งใจจะเป็นห้องทดลองสร้างสรรค์นาฬิกา (Horological Creative Lab) เขาจึงเปิดรับความคิดสร้างสรรค์ใหม่เสมอ ซึ่งไม่จำเป็นต้องอยู่กับจักรกลซับซ้อน (Complication) แต่อย่างไรก็ตาม เพราะนอกจาก HM1 ที่มีรูปปั้นแล้ว รุ่นอื่นรวมทั้งรุ่น HM4 ที่กำลังจะเปิดตัวนั้นไม่ได้ประกอบด้วยจักรกลซับซ้อน แต่หนักไม้ได้ทำให้ผลงานของ

เขาลดความพิศวงลงเลยมันแค่อย่าง "เพราะแค่กลไกนาฬิกาเองก็เป็น 'เครื่องขนต์' ที่มีความซับซ้อนในตัวมันเองอยู่แล้วครับ" เขาอธิบายผลงานหยิบ HM3 มาชี้ให้ดูว่าต้องใช้เวลาถึง 365 ชั่วโมงเพื่อใช้ในการแสดงเวลา วันที่ และจันทร์ครี หรือแม้แต่ในรุ่น HM 2 แคตัวเรือนก็ใช้ชิ้นส่วนถึง 100 ชิ้นซึ่งมากกว่ากลไกภายในนาฬิกาบางรุ่น และยังเล็กรวมทั้งเรือนแล้วชิ้นส่วนมากกว่า 450 ชิ้น

แม้ผลงานจะดูราวอวดดีกรดเหมือนหุ่นจกนุชกานาฬนามว่า ประติมากรรมเคลื่อนที่ไหว (kinetic sculpture) แต่เขาก็มีด้านที่อ่อนโยนด้วย ภายใต้นี้คือใบราวที่เขานำมาใช้ทำงาน มีผลงานศิลปะร่วมสมัยเก็บไว้แม้เขาจะบอกว่า "ไม่ได้รับยศชานันันครับ" และหนึ่งในนั้นก็คือผลงานที่เขาซื้อเมื่อสองปีก่อน เป็นรูปไม้เบสบอลตอกตะปูประดับมีเสื่อชื่อว่า Overreaction to Beauty ของเซจ วอห์น (Sage Vaughn) ศิลปินชาวอเมริกัน ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยติดเฮโรอีนนานถึงเจ็ดปี "งานของเซจจึงมีความหมายมาก เหมือนกับการได้บาป (Redemption) เล่นกับความหวัง ความไว้ใจเสียสละที่อยู่ท่ามกลางความโหดร้าย มันเป็นเรื่องจริงที่แสนเจ็บปวดครับ"

บทกวี The Only Watch จาก MB&F, ภาพงานศิลปะร่วมสมัยของเซจ วอห์น, ภาพศิลปินเซจ วอห์น, ภาพแม็กซ์ บูลเซอร์

ไม่น่าเชื่อว่าผลงานที่เขาสอบจะกลายเป็นแรงบันดาลใจให้เขา เมื่อทาง MB&F ได้รับเลือกให้สร้างนาฬิกาเพื่อนำเข้าประมูลในงาน The Only Watch ในเดือนกันยายนนี้เพื่อหารายได้ช่วยสื่อองค์กร Monégasque Association เพื่อการวิจัยรักษาโรคกล้ามเนื้อลีบในเด็กชาย (Duchenne Muscular Dystrophy) "ถ้าอาชญากรรมผมเป็นโรคนี้อีกคงคิดได้ว่าใช้ชีวิตมาคุ้มแล้ว แต่สำหรับเด็กที่ยังมาโลกมาไม่เท่าไร นี่เรียกว่าโค่นนาฏกรรมได้เลยครับ" แม็กซ์สารภาพว่างานนี้ทำให้เขาเข้าถึงบทหนักทีเดียว "ปกตินาฬิกาสร้างความรู้สึกให้คนในเรื่องความงาม ความประณีตโดยอยู่แล้วแต่ก็ยากที่จะทำอย่างไรให้คนตระหนักถึงความทุกข์ทรมาน ความเปราะบางของเด็ก" แต่แล้วเขามองถึงงานศิลปะของวอห์นขึ้นมาและคิดว่าชายคนนี้น่าจะช่วยให้เขานำเสนอสารนี้ได้ แม็กซ์จึงเดินทางไปยังแอล อูคคูนกับศิลปินหนุ่ม "เขาเป็นคนไม่ใช่ในนาฬิกาด้วยนะ" จนได้ภาพสลักชิ้นนี้อีกสี่สัปดาห์ต่อมา นาฬิกา HM2 ซึ่งตัวเรือนเป็นทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าถูกเลือกมาเป็นต้นแบบ ฝ่ายครอบครัวนำวัตถุแกะออกเพื่อเปิดใจทั่วโลก อันซับซ้อนเหมือนร่างกายของเด็ก แต่ก็ถูกกักขังอยู่ภายใต้รั้วลวดหนามซึ่งเปรียบเสมือนโรคภัย พร้อมกับไม้เบสบอลครึ่งติดไว้ เปรียบเหมือนตัวแทนความหวังและความไว้ใจเสียสละที่ไมอาจโยนทิ้งไปไหนได้

แม็กซ์สรุปว่า "ตอนนี เรากำลังหาทางรักษาโรคนี้อยู่ แต่ก็คงต้องรอคอยอีกนาน เหลือความหวังที่ยังไม่เป็นจริงในตอนนี้ ก็คิดว่าแต่หวังว่าสักวันหนึ่งมีเสื่อจะได้ปักสักทีครับ" ■ ฌีนาลี บุญจย